

உள்ளத்தில்....

பல்லவி : நான் பார்க்கிறேன் ஒரு கண்ணாடியில் - என்னை
நான் காண்கிறேன் - சிரிக்கிறேன்

என்னைக் காட்டிடும் கண்ணாடியே

என் உள்ளத்தை ஏன் மறைக்கிறாய்

கோரஸ் : எங்கேயும் நல்லவன் எப்போதும் உத்தமன்

- உள்ளத்தில் நான் யாரோ?

எல்லார்க்கும் வல்லவன் எதிலும் சிறந்தவன்

- உள்ளத்தில் நான் யாரோ?

சரணம் : எங்கேயும் வெல்கின்றேன், என் உள்ளத்தில்

நான் ஏன் தோற்கின்றேன்

என் உள்ளமே என்ன செய்கின்றாய்

உன்னில் நீ ஏன் பாரம் சேர்க்கின்றாய்

நல்லவன் என்பான் உன்னை உத்தமன் என்பான்

வல்லவன் என்பான் நீ சிறந்தவன் என்பான்

எப்போதும் வஞ்சிப்பாய் - ஆனால்

உன்னை நீ அறிவாய் - விரிவாய்,

தெளிவாய்....

கோரஸ் : எங்கேயும் வெல்பவன் எப்போதும் நிற்பவன்

- உள்ளத்தில் நான் யாரோ?

எல்லார்க்கும் மன்னவன் எதுவும் அறிந்தவன்

- உள்ளத்தில் நான் யாரோ?

சரணம் : குற்றமுண்டு என்னில் - நீ குற்றமில்லை என்று

ஏன் சொன்னாய்

என் தேவனே என்ன செய்கின்றாய்

என் போன்றவன் உன் நெஞ்சிலா

நல்லவன் என்றாய் என்னை உத்தமன் என்றாய்

வல்லவன் என்றாய் நான் சிறந்தவன் என்றாய்
எப்போதும் நேசிப்பாய் - ஆனால்
என்னை நீ அறிவாய் - விரிவாய், தெளிவாய்..

பல்லவி : எங்கேயும் தொடர்ந்தாய்
எப்போதும் நேசித்தாய் - உள்ளத்தை பிடித்தாய்
என்னை நீ அறிந்தாய்
உன்னை நான் உணர்ந்தேன்
- நம்மை யார் பிரிப்பார்

முடிவு 1 : உன் அன்பில் நனைந்தேன்
உன்னில் நான் மறைந்தேன்
- மண்ணை நான் மறந்தேன்
உன்னை நான் அடைந்தேன்
யாவையும் அடைந்தேன்
- உலகம் மறந்தேன்

முடிவு 2 : உன்னை நான் பார்க்கின்றேன்
மரணத்தை வென்றிட்டேன்
- உன்னிடம் சேர்கின்றேன்
மேலே நான் செல்கின்றேன்
என்னை நான் அறிகின்றேன்
- உள்ளத்தில் நான் யாரோ?....